

Seřaď věty začátku příběhu, jak jdou správně po sobě. S příběhem se ti bude líp pracovat, když si věty vystříhneš.

Za chvíli zpoza kořenů vykoul malý vystrašený zajíček.

Jednoho dne se vydal na pochůzku, aby obhlédl, jakou paseku způsobila vichřice, která se krajem přehnala minulou noc.

Měl hustý plnovous a po svém revíru chodil vždycky s flintou přes rameno a s věrným jezevčíkem Benem po boku.

Jen kousek od hájovny uviděl vyvrácenou borovici, na které si na jaře udělaly hnízdo pěnkavy.

V malé hájovně na kraji lesa bydlel starý hajný Bedrna.

Přikrčil se a chvíli nehnutě pozoroval, jestli se ten obyvatel kráteru neodváží vykouknout.

Kořeny stromu trčely ze země a v půdě po sobě zanechaly hluboký kráter.

Když byla zima, měl u sebe i termosku s čajem z rostlin ze své zahrádky.

Mláďata už v hnízdě dávno nebydlela, ale stromu bylo hajnému přece jenom líto – dokud nepřišel vichr, byl to zdravý statný strom.

A po něm ještě další dva jeho bráškové, stejně vylekaní a překvapení jako ten první.

Na úrodné zahrádce u domku pěstoval bylinky a léčivé rostliny.

Hajný Bedrna zpozorněl, protože na kraji té velké díry uviděl pohyb.

Už po chvíli viděl, že tentokrát bude škoda na stromech větší, než když vane lehký větřík.
